

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH
TẬP 166

TỊNH TÂM GIỚI
QUÁN PHÁP

SỐ 1893
(QUYỂN THƯỢNG & HẠ)

HỘI VĂN HÓA GIÁO DỤC
LINH SƠN ĐÀI BẮC XUẤT BẢN

SỐ 1893

TỊNH TÂM GIỚI QUÁN PHÁP

Sa-môn Thích Nguyên Chiếu ở quận Du Hàng soạn.

LỜI TỰA

Rất gần rất dễ không gì bằng tâm mình, vào tử ra sinh không cần hay biết. Thể nó sáng lượng nó bao dung. Cho nên khiến một mê vội sinh ra các pháp. Giống như gương báu nhân sáng mà ảnh sinh. Lại nếu sông dài lắng yên mà sóng động, nghĩa là tâm khác vật, làm vật chuyển tâm, xáo động trần duyên công thành lao kết, trải mất các hữu, chìm tánh linh mình, các đường khác không biết, nhân luân phải học, nếu khiến nghe tập, phần nhiều đều rơi vào tà si, đuổi theo danh vọng đóng kín tri giải. Còn như ở Giang Nam, Giang Bắc tìm kiếm Bồ-đề, khúc kiến tà tâm không hề ngay thẳng. Khi vượn nhảy nhót chó nhà chậm vể, nhọc Thánh sư ta, lắng tai nghe dạy bảo, để lại thuốc hay chỉ rõ gốc bệnh, bao gồm hai thừa, bến chung muôn hạnh. Mượn thân độ ấy dùng biểu hồng từ, chúc khiến ngẫu khuy, riêng bày bí thắng. Rất quả trách giảng luận khổ gắng tu trị. Văn này dùng quán bày tu đã không phải không mất mà đến, há là đếm tiền cho người khác. Phải tin rằng từ chân khởi vọng cả thể hiện tiền, đạt vọng tức chân chẳng từ người được. Yếu của tịnh tâm xem đó nên biết.
